

*Срѣдъцъ (Sardica)*. Рѣкописъ-та је на пергаменъ въ четвъртинка л. има 109 листове. Евангеліе-то, що је писано съ кирилловскы буквы, както са-види по почърка и по правописаніе-то, въ XII-то, а най-късно въ XIII-то столѣтіе, покрыва отрыто глаголско писмо тѣй, щото једвама могѣтъ са-пригледа слабы слѣды на отдѣлны буквы, и то вече не по сичкы-тѣ листове. Отрыты-тѣ писма, по Шафариково-то свидѣтелство, носятъ сичкы-тѣ бѣлѣзы на най-древни-тѣ глаголскы наметници. На једна снемка отъ једна страна Шафарикъ је распредѣлил текста изъ јевангеліе то св. Марка VII. 31—37.

IV. *Чешверојевангеліе Зографскаго мѣнаштыря*, на *Аѡнска-ша гора*. То је пергаменна рѣкописъ въ малка четвъртинка, вече не цѣла, за предопазенъе повѣсена на синжиръ. Видѣли сѣ ѣ Мина, Михановичъ, Григоворовичъ (1844 г.) и Авраамовичъ пріема туй четверојевангеліе за немного подирнѣ отъ горѣозначено-то му четверојевангеліе, и го относякъмъ XII-то столѣтіе. Има въ него на края синаксаръ или календаръ, писанъ съ кирилловскы буквы.

V. *Глаголища Клоціева*, съвършено безъ примѣсанъе отъ кирилица. Съ туй име са-означаватъ важны остатъци отъ най-древня глаголска рѣкописъ, именно дванайсетъ листове на пергаменъ въ четвъртинка. Тя съдържава въ себе-си четыри слова, които нѣколко принадлежѣтъ, а нѣколко са-отдаватъ — двѣ на св. Іоанна Златоуста, једно на св. Аѡнасіа, и једно на св. Епифаніа. Три-тѣ отъ тѣхъ, макаръ и съвсѣмъ отъ другый преводъ, находѣтъ-са въ много древня-